

Фикҳ дарслари (111-дарс). Поклик ёхуд таяммум ҳақида

13:00 / 19.11.2020 5019

«Таяммум» сўзи луғатда «қасд қилиш» маъносини билдиради.

Шариатда эса:

«Аллоҳга қурбат ниятида покловчи тупроқ моддасини махсус сифат ила икки қўл ҳамда юзга суртиш таяммумдир».

هَلْ يَلْعَهُ لَلِإِيَّاصِلِ لَلِوَسْرَعَمَ أَنْجَحَ: تَلَقَّاهُ نَعْلُ لَلِإِيَّاصِلِ ضَرَّهَ شَائِعٌ نَعْلُ
عَاطِقُنْ إِشِيْجَلِ تَادِبٌ وَأَدْيَبَلِابِ أَنْ كِ إِذِ يَّحْوَ رَافَسَ أَضْعَبِ يَفِ مَلَسَو
مَاقَ أَوْ هَسَامَ تَلَعِ مَلَسَو هَلْ يَلْعَهُ لَلِإِيَّاصِلِ لَلِوَسْرَعَمَ مَاقَ أَفِ، يَلْ دُقِع
يَبَّأَ يَلِإِسْأَلِ يَتَافِ، أَمَ مَعَمَ سَيَلِوَعَمَ يَلَعِ أَوْ سَيَلِوَعَمَ مَسْأَلِ
يَلْعَهُ لَلِإِيَّاصِلِ لَلِوَسْرَعَمَ تَمَاقَ؟ هَلْ يَلْعَهُ لَلِإِيَّاصِلِ لَلِوَسْرَعَمَ مَاقَ أَفِ
عَاطِقُنْ إِشِيْجَلِ تَادِبٌ وَأَدْيَبَلِابِ أَنْ كِ إِذِ يَّحْوَ رَافَسَ أَضْعَبِ يَفِ مَلَسَو

يَذَخَفُ يَلْعَهُ سَأْرُ عَصَاوٍ مَلَسَ وَهَيْلَعُهُ لَلِإِيْلَصِ هَلَلِإِلْأُؤُسْرَ وَرُكَبٌ وَبَأْ
سَأْنِ لَأَوِ مَلَسَ وَهَيْلَعُهُ لَلِإِيْلَصِ هَلَلِإِلْأُؤُسْرَ تَسَبَّحٌ: لَأَقْفٌ، أَمَّانُ دَقْ
أَمَّ لَأَقْوِ وَرُكَبٌ وَبَأْ يَنْبَتَا عَافٌ: تَلَأَقٌ، أَمَّ أَمَّ عَمَّ سَيَلِ وَءَامَ يَلْعَ أَوْسَيَلِ وَ
نَمَّ يَنْعُنَمَيَ أَلْفٌ، يَتَرَصَّاحُ يَفِ وَدَيَبُ نُغَطِي لَعَجَّ وَ، لَوُقَيَ نَأْ هَلَلِإِلْأُؤُسْرَ
مَّانَفٌ، يَذَخَفُ يَلْعَهُ مَلَسَ وَهَيْلَعُهُ لَلِإِيْلَصِ هَلَلِإِلْأُؤُسْرَ رُنَأَكَمَ أَلِإِ كُرَّحَتِ لَأ
لَزْنَأَفٌ، أَمَّ رَيَغَ يَلْعَهُ حَبَّصَأٌ يَتَحَمَّلَسَ وَهَيْلَعُهُ لَلِإِيْلَصِ هَلَلِإِلْأُؤُسْرَ
دَحَأٌ وَهَوْرِي ضُحُ نُؤَبُ دُؤَيَسُ أَلَأَقِ. أَبِّي طَأْدِي عَصَاوٍ أَوْ مَمَّ يَتَفٌ. مُمَّ يَتَلِإِلْأُؤُسْرَ
هُشَّئِ عَافٌ تَلَأَقْفٌ يَرْكَبُ يَبَأْ لَأَأَيَ مُكَّتْ كَرَبِ لَوَأَبِ يَهْ أَمَّ: أَبَقُؤْنِ لَأ
هُتَحَتْ دَقْعُ لَأَأَنْجَ وَفِ هَيْلَعُهُ تَنْكُ يَدُّ لَأَأَبِ لَأَأَنْجَ وَفِ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам билан бирга у зотнинг сафарларидан бирига чиқдик. Байдаа ёки Зотул Жайшда эканимизда мунчоғим узилиб кетди. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам уни ахтариш учун туриб қолдилар. Одамлар ҳам у зот билан бирга тўхташди. Одамлар сув ёқасида эмас эдилар, ўзлари билан сувлари ҳам йўқ эди. Одамлар Абу Бакрнинг олдига келиб:

«Оишанинг нима қилганини кўрмайсанми?! Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламни ҳам, у зот билан бирга бўлган одамларни ҳам тутиб қолди-ку! Одамлар сув ёқасида ҳам эмаслар, ўзларида ҳам сув йўқ», дейишди.

Кейин Абу Бакр келди. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам сонимга бошларини қўйиб ухлаб қолган эдилар. У (Абу Бакр):

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламни ва одамларни ушлаб қолдинг. Улар сув ёқасида ҳам эмаслар, ўзларида ҳам сув йўқ», деди.

Абу Бакр мени койиб кетди, Аллоҳ хоҳлаганича нима деса деди ва қўли билан биқинимга ниқтай бошлади. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам сонимда эканларигина мени қимирлашдан тўсар эди. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам ухлаб тонг оттирганларида сувсиз қолдилар. Шунда Аллоҳ «Покиза тупроқ ила таяммум қилинг», деган таяммум оятини нозил қилди.

Усайд ибн Ҳузайр (у нақиблардан бири эди):

«Бу биринчи баракангиз эмас, эй Оли Абу Бакр», деди».

